

Spørgsmål til Ministeren

Ombudsmanden skriver ” Jeg har besluttet ikke at tage stilling til Ankestyrelsens vurdering i afgørelsen.....

Det skyldes bl.a., at ombudsmanden som udgangspunkt kun kan undersøge spørgsmål af juridisk karakter. Ombudsmanden har ikke mulighed for at foretage en kvalificeret bedømmelse af spørgsmål, der forudsætter fagkundskab af eksempelvis socialfaglig, lægefaglig, psykologisk eller pædagogisk art, da jeg som ombudsmand ikke har en sådan særlig fagkundskab.”

Med hvilken ret kan Ombudsmanden skrive dette, når borgeren ikke har ret til vejledning hos Ankestyrelsen, kommunerne bakkes op i at tilsidesætte udtalelser fra sundhedspersonale og andre fagpersoner, som har kendskab til borgeren? Dette spørgsmål afføder de nedenstående spørgsmål.

1. Skal intentionerne i sociallovgivningen følges?
2. Hvor vil Ministeren henvise borgere til, så de reelt kan få vurderet hele deres sag, således at der tages hensyn til både fysiske, psykiske, kognitive og relationelle behov?
3. Med hvilken ret sker det, at hverken Ankestyrelse eller Ombudsmand beder kommunerne tage udtalelser fra fagpersoner alvorligt og tage dem til efterretning i deres sager om f.eks. hjælp efter §§ 84, 85, 95 og 96?
4. Med hvilken ret, kan kommunernes kvalitetsstandarter trumfer sundhedsfaglige oplysninger i sager om personlig og praktisk hjælp og hjælp til at leve et liv?
5. På et samråd udtaler Ministeren ”Man må ikke fjerne i hjælpen hos borgeren uden dokumentation for at borgeren reelt har brug for mindre hjælp (frit efter hukommelsen)” Dette sker dog dagligt i det lille Danmark, med hjælp fra kvalitetsstandarter, Ankestyrelse og Ombudsmand. Med hvilken ret sker dette?
6. Hvad mener Ministeren når hun gang på gang udtaler: ”Det må ikke være en kamp at få den rette hjælp” og ”Den rette hjælp skal gives første gang”
7. Med hvilken ret skal borgere landet over frygte de årlige revisiteringsmøder med visitator og andre fra kommunen?
8. Med hvilken ret kan borgere fratages hjælp på baggrund af de ikke har lukket tidstager som eks. Focus People ind, da kommunen ikke har indhentet samtykke ej heller inddraget borger i beslutningen?
9. Med hvilken ret kan kommuner flytter opgaver, som har været varetaget efter § 95 i årevis over på § 85 med kommunens eget personale, velvidende at det får ordningen til at falde fra hinanden.

10. Med hvilken ret kan kommunerne, med henvisning til den faktiske forvaltningsvirksomhed, bevilge ydelser, som de ved borger ikke kan modtage og på denne måde underminere hjælperordninger?
11. Med hvilken ret bliver det svære og svære at få bevilget BPA efter §§ 95 og 96?
12. Er det rimeligt, at der er så mange huller i BPA §§ 95 og 96, at der ikke kan rekrutteres og fastholdes personale?
13. Med hvilken ret udmåles ordninger efter §§ 95 og 96 så stramt, at det kun er familie, som er villige (nødsaget) til at opsiges jobs og være hjælpere 24 timer i døgnet og lønnes for få timer?
Er det rimeligt, at fratage hele familier deres frihed, fleksibilitet, handlemuligheder, spontanitet mm på baggrund af ovenstående?
14. Er det rimeligt, at kommuner har faktisk forvaltningsvirksomhed på områder, hvor de kan gå direkte mod borgers behov og gerne gør det?
15. Er det rimeligt, at kommunerne kan hente råd og vejledning hos Ankestyrelsen når borgerne ikke kan?
16. Mener Ministeren, at Ankestyrelsen kan være uvildig, når de er vejledere for kommunerne, holder ERFA-grupper for selv samme og samarbejder med KL?
17. Mener Ministeren, at Ankestyrelsen kan være uvildig og oprigtig objektiv i sagsbehandlingen, når der i økonomiaftalen for 2021 mellem kommunerne og regeringen blev aftalt, at KL nu fik mulighed for at drøfte rækkevidden af Ankestyrelsens afgørelser?
18. Hvem skal sikre, at borger får dækket sine behov mens en sag behandles?
19. Med hvilken ret kan en kommune sende tidstagere ud i borgers hjem uden dennes samtykke?
20. Er det rimeligt, at medicingivning og sondemad til borger på § 95, overdrages til hjemmesygeplejersker, således at fleksibiliteten i livet fjernes?
21. Hvordan kan en principmeddelelse (159-12 omhandlende delegationsforbuddet) være historisk, uden at den er erstattet af en anden principmeddelelse? Delegationsforbuddet eksisterer jo stadig!

Med venlig hilsen

Mette Friis

Pårørende, partsrepræsentant og handicapaktivist

Uddannet sygeplejerske, Uddannelse fra Danmarks Sygeplejerskehøjskole, og grundskolelærer i naturfag – en tabt ressource – nu handicaphjælper og løndumper

Lynne Vogensen, Pårørende

B.Sc. Kemi, uddannet i GMP (Lægemiddelproduktion kvalitetssikring) - nu fastlåst som arbejdsleder/ handicaphjælper vikar/ ulønnet handicaphjælper. En tabt ressource for arbejdsmarkedet

Lars Ammonsens

Pårørende og Pædagogmedhjælper

Jane Troelsen

Pårørende, værge, uddannet ergoterapeut, opgivet job på Rigshospitalets Para-og tetraplegisk Klinik i Hornbæk, nu handicaphjælper og løndumper.

Conni Vang Nielsen

Pårørende og Handicaphjælper og løndumper

Conni Hansen

Pårørende og Handicaphjælper og handicapaktivist

Mette Knudsen

Pårørende, Handicaphjælper

Susanne Schwaner Ottosen

Pårørende, partsrepræsentant, handicapaktivist, teknisk tegner, Lead auditor, gratis til rådighed for min søn uden samtykke, en tabt ressource og løndumper